

IOANNIS RAVI
SII TEXTORIS NIVER

NENSIS IN SVAM OFFICINAM PRAEFATIO, ADELM
mum & literatissimum virum D. Gaufridum Pompadoreū Petragoricensem
Archidiaconum, vtriusq; iuris professorem acutissimum.

OMNIUM Qui latinam linguam suis haecenus iuuerunt monumentis, neminem prope vnum inuenias, Gaufride literatissime, qui vbiq; suorum operum calumnias momorum, & obelos posteritatis effugerit, quique nullibi acceperit vulnus. Hoc docent authorum elegantissimi, quorum scripta quis inculcata, & omnibus eloquentiae calamistris decenter compta viderentur, plerisque tamen in locis Aristarchorum lituris expuncta sunt. Hic arguitur vt nimis ieiunus illius oratio plus cutis quam carnis habere dicitur, Alius verbis cofragosis ampullari, alius humi repere, in hoc affectata culpatur obscuritas, in illo stylus nimis languidus & eneruis. In summa, nihil reperies, quod suis dentibus liuor non configat. Et quod omnium molestissime fero, non eruditi & frugi homines solum hanc praerogatiuam sibi vendicant, sed inepti quoque, & qui carent naso, eandem licentiam iuxta induunt. Ita, vt venatici canes, & villatici eodem modo ferinam olfacere videantur, velintque capre sime Rhinoceroti nasuto haberi similes. Sunt quinetiam, qui laudi sibi vertunt cum egregio hoste pugnam suscepisse, vt aliena virtute (quod propria nequeunt) in opinionem vulgi quocunque modo introrepant, seque in populi admiratione intrudant vtcumque. Alij quum quid coram idiotis legunt, ne nihil scire videantur, audent tamen de Sybillae folijs iudicare, suaeque censurae cum alijs symbolu ferre. Sed falluntur haud dubie, & suis cruribus asciam, illidunt. Nam plura ipsi accipiunt, quam inferant vulnera. Inustum enim ab eruditis vnicum stigma instar multorum est, praestatq; sexcentas ab huiusmodi latratoribus plagas accipere, quam a literatis vna. Quicquid dicitur ab erudito, aeternum est, & nescit fine. Quod ab insulis, euanescit tam cito, qm ipsi sunt vani. Quod si vnq; primis seculis fuerit hoc malum, nunc inualefcit maxime, ita vt vix reperiat opus, quod vel non sit mancum ac mutilum, aut stolidis istorum nebulonum iudicijs plane corruptum. Quid est in causa, quao bre Fabij institutiones oratoriae nobis tenebrae videantur, lectoresq; oes tertio quoque verbo suspensos retineant? Sola hominum temeritas, qui quum authoris mentem non caperent, omnia inuertere, & rotundis quadrata mutare ausi sunt, feceruntque oraculum, quod per somnium noctu viderant. Qua etiam faece historiam Plynij naturalem vbiq; permixerunt, dum non intellectam detorserunt in suum phantasma, ne lectorem destituisse viderentur, seque ignorantie conuicisse. Ego vt vere dicam, ex alieno periculo mihi timeo, terroremque (vtinam vanum) confingo. Quis enim gregarius miles in dextram aurem securus dormiat, si videat principi suo male esse? Quis vellicato Cicerone, suis auribus non timeat? Que notato Virgilio, calumnie metus non terreat? Atq; eo magis, qd acrius semper in neotericos seuiatur. Hoies enim huius seculi prope oes consueuerunt in seipos furere, alter in alteru quadrigas conuicij onustas iaculari, viperis nimiru similes, que parentes dicuntur impetere. Vide apologias, vide occultas Satyras, que nuc euentilantur, & excuduntur. Quotusquisq; nostri teporis habetur in precio, qui tot Archilochos non habeat quot precones? Paucis ab hinc annis Seruius de latina lingua bene meritus floruit. Iam Beroaldinis annotationibus vapulauit. Beroaldus ite nuc cu foenore recipit talionem. Oes enim (qui saltem corruptu non habent olfactu) quis labore eius non improbent, sic tamen styllu auersantur, vt sibi, suisq; liberis eius lectione interdicit. Nullus grammaticorum pleniore obsequio a posteritatem

TEXTORIS PRAEFATIO

posteritatem demeruit, quam Laurentius Valla. Nemo purius iudicauit. Mancinelli tamen iam passus est Limam, qui & ipse postea limatus est. Politiano viro vtriusque linguae doctissimo, Marullus poeta iam dedit vulnus, idemque lege talionis accepit. Quo anno haec imprimebatur, nescio quos semidoctus Anglus, ausus est in Erasmi virum plane & sine lenocinio doctum insurgere, annotationesque (quas Mercurij cuiusdam opera Graecanicis referit laminis euertilare. Audio & fuisse quendam nebulonem, qui opus doctissimi & eruditissimi Budaei de Assedixerit esse velut ociosum, infrugiferum, ac nemine utile, & non magni referre cognoscere, quae sint partes assis quam varie ponderum & numerum species. Cuius nomen si copertum haberem, peius cruce & furca lueret, nec ad commiserationem me fleteret, etiam si fleret sanguine. Te ne oportuit nebulo, perperam de tanto Galliae monstro iudicare, tantumque virum putida tua celsura proscindere, qui tamen vnus inuidiosam Athenis reddit Luteciam, facitque, vt omnes prope caeterarum nationes palmam desperant eloquentiae? Hic (si literis merces exolueretur) regi deberet esse, quod Archelao fuit Euripides, Ennius Africano, Roma. Sena. Cicero. Et te non pudet immundum ex ore tuo sterquilinum in hunc vomere? Nihil de te loqui audeo Faber modestissime. Plaga tuae mihi excutiunt lachrymas, tantumque dolor affert, vt amicis indigeam, qui me perinde ac te consolentur. Nescio cui te comparo, nisi Acteoni, quem vt sui canes laniant, Ita quoque qui ex tuis vigilijs fructum & commodum ceperunt qui te prouo & anteambulone, Philosophiae latebras incoluimus peruaserunt, in te rostro & dentibus saeuunt. Sed sis bono animo. Aderunt, aderunt, qui vlciscuntur, facientque tuos istos canes suorum penitere latratum. Immo iam affuerunt. Numquid enim prospicis plerisque ex illis (indigni sunt qui a me nominentur) iam non pluris quam histrio fieri, & ab eruditis haberi velut indoctos? Indoctos autem: immo & plane barbaros, ipsosque adeo barbaris improptiores. Luet, luet, & viui et mortui, flammisque (quibus scripta tua digna dixerunt) ipsi perferent. Impinguet (ne dubites) in eruditorum carnificinas, in quibus nullus futurus est commiserationis locus. Iam in Epithetis meis tibi condolueram, neque tamen vrgente beniuolentia (quam habeo in literatos genuinam) potui non iterum misereri, vt docerem, quod prius dixi, nullum esse quantumuis doctum, qui huiusmodi Libitinarum morsus & rabie declinet. Quis ergo tot eruditis vapulanti bus, securum me putet dormire sonum? Quis porrectis pedibus nihil timere quiescere? quum etiam si rosas loquerer, essent tamen, quibus mea rosa oleret vriticam, Omnium linguas cohibere velle manifestaria est demencia. Culpam apud omnes deprecari, tam difficile est, quam facile a multis naso suspēdi. Ne multis agam, salubrius mea sententia non est consilium, quam veniam praefari, & suscepti operis causam percontaturis dicere. Demum, si quis obloquatur, & me aspergat conuictis, pilis & assis non facere. Primum omnium nemo est (vt opinor) neque ex eruditorum turba, neque ex plebeiorem grege quam manibus ac pedibus non eat in Salustij sententiam dicentis, Omnibus hominibus (qui sese student praestare caeteris animantibus) summa ope enitendum, ne vitam silentio transeant, veluti pecora quam natura veteri proina & obediencia finxit. Nos enim praeter propter voluptates nati sumus, & alioversum accepimus animam quam vt ocio Epimenidis sonum indormiamus, & vt proci Penelope alij certantibus, soli nihil faciamus nisi numerum. Quid a porcis differemus, si multos menses stertamus in ista gloriu, & purissime aquae sordidum lutum praeferamus? Commodemus aures Castoni, qui dicebat reddendam esse vitae rationem. Sequamur laudabilem Gymnosophistarum consuetudinem, apud quos in pransi abibant, qui nullum diurnae operae fructum afferebant. Aegyptiae adhe reamus iuuetuti cui lege fuit cautum, ne cibo prius vesceretur, quam centum & octoginta stadia percurrisset. Adiciamus oculos moribus Spartanorum, qui ablegatos a se pueros non prius domum redire permittebant, quam parentibus honori & patriae utilitati esse possent. Fuit fuit primis seculis tantum virtutis studium, vt summa in labore felicitatem reponerent. Qua causa Menander dicebat deum ociosis non adesse. Epicharmus bonos laborem sequi, timidus nihil vnum assequi. Heraclides quoque Lycius vnum librum laboris laudibus dicauit, quo aiebat nihil in rebus humanis magis frugiferum geri posse. Quibus persuasus argumentis, aliquem ex dactylothea mea carbunculum in lingue latinae gazophilacium conferre volui, quod hominem sic oporteat viuere, vt se aliquando vixisse doceat posteros. Qua enim per maximum laudem opera rectius ingenium exerceret? Nonne praestat hoc ipsum facere quam plebeculam ad medullas corrodere cum caufidicis, homines impune occidere cum medicis, mercatorum instat lucro in mori, & honores / aulicorum ritu ambire? Sequi volo Amasis Aegyptiorum regis edictum laudabile, qui (vt est apud Herodotum) sanxit, vt singuli quotannis apud cuiusque praefecturae praesidem profiterentur, vnde viuerent. Quod qui non facerent, illis poena extremum supplicium esset. Sed fac meum hoc pensum non esse magni momenti. Minorem saltem praestabo culpam, quam qui nihil omnino parturient, Per me non stat, quin melius agam, Natura est in causa, quam eam mihi dotem non dedit, quam fortunatis ingenijs, quibus in manu est, ex tempore (si in sperata declaratione necessitas occurrat) eleganter dicere, & copiose. Argueram me pigricie, nisi certo scirem me plus olei multo consumpsisse, quam plerisque alios, qui tamen multis praecurrunt parasangis, doctrinaque &

Reddenda
vitae ratio

Felicitas
in labore.

Amasis
dictum lau-
dabile

doctrinaq; & eloquentia tantum me precedunt, Ante alios quantum Pegasus ibat equos. Si quis dicat iam nobis abunde esse voluminum, quorum tamen propterea cauillari eos attinet, qui multa scribunt, & cumulū augent: quum Theophrastus, 30. librorum volumina ediderit, Chrysippus, 70. Empedocles, 3. & 40. Atticus capito Consul, 60. Cōstat Seruiū Sulpiciū, 100. & 80. libros de iure ciuili edidisse, Galenū de medicina, 100. & 30. Debemus egrefferre thesaurū nostrū augeri, & erariū crescere: Sed admittendi sunt soli maxime eruditi. Cur ita? An qui habent plenam auro crumenā, argenteos quadrantes ab aceruo reijciunt, & minorē respuunt monetā: Hoc illis impropertandum, qui sunt vsq; adeo polyposi, vt olfactu profusus careant, neq; tritici cum ab aena & lolio possint internoscere. Nō est idē oīm gustus. Et quod ad huius stomachū facit, illi nauseam parit. Quod hūc excitat, aliū sopit. Hinc fit vt alijs placeat breuitas, alij luxuriantē verbis & sententijs malint orationē. Præterea si nihil vnq; recens imprimere, periculum esset, ne tandē literę naufragiū facerēt, & perirēt ab radice. Vides vel ei iniuria tēporū, vel hoīm incuria, opera & vigilijs multorū iam perijsse, quorū noīa plurimī a nobis fiūt, & pleno ore ad cœlū ferunt. atq; etiam frequentī oīm voto desyderant. Vbi nunc sunt Accij/Pacuij/Aeschili/Afranij/Anacreontis/Archilochi/Philetę, Aristophanis poetarū & aliorū plus, 50. monumenta? Vbi Annales Andronici, Tragœdię, Comœdię, & Satyrę Ennij, Plauti, 100. & 30. fabulę, Saturnalia, Syluę, Medea & Orpheus Lucani: Vbi Valgij & Cornelij Galli elegię, Licinij Calui Quintilia, Varronis Leucadia, Et Cefennia Getulici: Quis habet Laberij, & P. Syri mimos, Cefij Bassi Lyricos, & Furiij Bibaculi Iambos? Quis porcij Licinij, Valerij Aeditui, Cinne, Domitij Marfi, Pedonis Albinouani Epigrāmata? Perierunt magno posterorū dispēdio, grauiq; iactura. Et quū legamus nō paucas oratorū centurias olim floruisse, vnicus prope Cicero dijs calamitatē nostrā miseratibus, nobis remansit. Euanuerūt M. Aemylj Lepidij, Spuriij & Lūcij Albinorū, Albucij Sili, Licinij Calui, duorū Carbonū, ac totidē Gracchorū orationes cū Afinij Pol. declamatiōibus. Nec timore damno historiographorū opera exciderūt. Q. Cur. Dion Cassius, Herodianus, Liuius, Ammianus Marcel. ad nos peruenerūt, sed fracti, manci, mutili, & laciniosi. Amisimus bellū Numantinū Afellij Sempronij, Germanicū Aufidij Bassi. Ex quadraginta libris Polybij, quinq; tantū superfuerūt. Quę oīa quanto posteritatis incōmodo, quantaque ruina perierint, vel cęco appareat. Hanc ergo cladē qualibuscūq; subsidijs resarciamus, & quīs maiores lōgo sequamur interuallo, audeamus tamē. Propius ibimus, si ad summa nitamur, q̄ si p̄sumpta desperatiōe circa ima substiterimus. Faciamus quod a tribunis militū solet, qui quū egregios bellatores amiserūt, copias tamē dispalatas quibuscūq; possunt homūculis instaurant, ne oīno victoriā cecidisse videant. Crescet nobis maior gloria, q̄ si nullā nostri memoriā posteris relinquamus. Vide cui probro se reddant obnoxios, quibus perpetuę sunt ferię, quiq; cōpressis manibus sedēt, & in ocio cōtrahūt marcorē. Cōtra vero quātū famę sibi cōparauerint, in quot annos suū ppagauerint nomē, qui nullū tēporis punctū fructu vacuū permiserunt fluere. Ply. iunior perire oē tps arbitrabatur, quod nō impertiret studijs. Appelles nullam diē ducebat sine linea. Porcius Cato detestari solebat, si qua dies inanis per incuriam effluisset, Q. Hortē. ora, nullū diē abire sinebat, q̄ vel in foro diceret, aut extra forū meditare. Tātū erat glorię & virtutis studiū apud maiores, Quorū vestigijs si vellemus insistere, magna passim foret expectatio, bōas artes iure quodā postliminij de situ in nitore redituras. Sed oīa pessūeunt, q̄a nos Gule mancipia, & Epicuri de grege porci nihil aliud studemus, q̄ vtpascamus vētrē corporū tenus curiosi. Satis est, si p̄be saginati appeamus pplo. Posteritatis nulla cura, quasi vero nobis tantū nati simus, neq; patrię aut amicis quicq; debeamus. Sumus Tygribus masculis nō multū dissimiles, quibus nulla est sobolis suę cura. Superst vt aliquid de Historia dicamus, q̄ ideo sumus aggressi, q̄ apud Gelliū dicat Phauorinus, viuēdū esse moribus p̄teritis, qui cognosci nequnt, nisi maiorū intelligat vita. Intelligi aut nō pōt, nisi per manus relinquat nepotibus. De cuius vtilitate multis verbis nō est differendū. Hoc oēs tanq; suos vngues tenēt. Facit i primis, vt dū eorū vitā legimus, qui sua culpa in discrimē aliquod ceciderūt, aliena fruamur infania, & pedē ab his reuocemus, q̄ alijs naufragiū attulerūt. Nūquid suaue est alieno infortunio sibi p̄cauere? In transitu fluuiorū qui primi tētant vadū, aleā fortunę periculofam subeūt. Qui a tergo sequunt, possunt periculū declinare, si velint. Si nihil haberemus de antiquitate q̄ viuēdi cōsuetudinē seqremur: Essemus vetustissimis illis Arcadibus similes, quibus quoniā nulla erat rerū experiētia, nulla cognitio, beluino more debebant, ac nudī vagabantur. Quos qui ad meliorē cultū redegerūt, in deorum indigitamēta relati sunt. Præterea, nulla est ars aut disciplina, q̄ maiorē sine tēdio voluptatē afferat, Medicinā pleriq; obducto supcilio cōtractisq; naribus auersant vt imundā, & olētē putide. ipsosq; modicos cū nausea refugiūt, velut scarabeos stercori bubulose ipenetrantes, & cū vulnera vīs aliquid habētes cōmune, qui faniosa tractant vlcera, & ad motis manibus ipm pus exprimunt. Vtriusque

Qui multa scripserūt

Stili aduersitas vnde,

Eorū noīa quorū, opera non extant,

Ocium vitandū,

Historię vtilitas.

TEXTORIS PRAEFATIO

munt. Vtriusque iuris & legum studia plerisque non admodum probantur, quod lucri magis quam virtutis causa appetantur. Theologiam fastidiunt quam plurimi, ut laboriosam & nimis tetricam, quod nihil habeat festiuium, nihil marcentem lectoris stomachum irritans. Cuius etiam sectatores in contemptum & risum venerunt, quod mortaliu[m] videantur insolentissimi, & neminem pro se ducant hominem, sed primos omnium rerum esse velint. Contra vero Historiam nulli refugiant, amplectuntur omnes, nulli non libenter audiunt. Cuius scriptores tanto quondam in pretio fuerunt, ut ad audiendum Liuuium, non humiles solum & gregarij homines, sed clarissimi quoque principes ab extremis Hispaniarum finibus Romam usque turmatim venerint. Iosepho propter libros de captiuitate Iudaica scriptos, Romani statuas erexerunt. Antipater Hieropolitanus Seueri principi, Clitarchus Alexandro/Dexter Theodosio/Amyntem Macedonum regi Hellenicus Mitylenus, Eratosthenes Cyrenus Ptolomeo Euergeti, obscriptas historias coeperunt familiarescere. Nec aliam ob causam Demetrius Poliorcetes Hieronymum Rhodiu[m] magna mercede sibi domesticum fecit. Si quis dicat iam esse nobis affatim authorum, qui hoc scribendi genus secuti sunt, respondebo nullum propterea detrimendum ex copia nasci. Si quem poeniteat meae lectio[n]is, alio se conferat. Nolo quem iurare in verba mea. Insulsus est, & caret naso, qui nequit eligere, quod est sibi v[est]ri, aut refugere, quod detrimendum. At carere potuissemus hoc opere. Et maximo possemus authore. Vna & altera vestris possunt homini sufficere, alique tamen propterea non reijciuntur. Scripserunt de gestis Alexandri Clitarchus/Polycratus/Onesycritus/Antigenes/Isstrus/Aristobulus/Cares/Philippus Chalcidensis/Ptolemeus/Antidides/Philo Thebanus. Antisthenes/Menechmus Sicyonius/Nymphis Heracleotes/Potamo Mitylenus, Sotericus Asites/Arrianus/Plutarchus. Neque tamen probro datum est Curtio, quod eandem retexerit telam. Vide quot habet precones Imperatorum vite, ut proter alios obscurioris fame, Traquillum/Dionem Cassium/Aelium Spartianum/Luclium Capitolinum/Aelium Laepriidum/Vulcatium Gallicanum/Trebellium Pollionem/Flauium Vopiscum/Sextum Aurelium victorem/Eutropium, Paulo Diaconum/Ammianum Marcellinum/Po[?]ponium Laetum/& nostra etate Baptistam Egnatium. Qui tamen omnes eundem torserunt funem, incudem omnes eandem tutulerunt. Vitas quoque Romanorum Pontificum scripsere quam plurimi, ut Damasus/Anastasius/Guido Rauennas/Sigisbertus monachus/Hugo Florianus/Sicardus praeful Cremonensis/Gotfredus viterbiensis/Martinus Carfulanus/Landolphus Carnotensis canonicus, Sazomenus presbyter/Geruasius Ricobaldus/Ptolemeus Lucensis/Antonius praeful Florentinus/postremo Platina, Latini omnes, proter Grecos Eusebium Cesariensem/Sazomenum Salaminium/Socratem Constantinopolitanum/& Zanoram. Quos si secutus fuero, quod erit obiurgationis locus: quae mei culpae ratio? Qui causabitur plura nunquam scriptorum quam nunc extitisse monumenta, ibo inficias. Vnde ergo septingenta voluminum milia sibi collegisset Ptolemeus Philadelphus? Vnde tria milia Tyrani grammaticus? Cui etiam opinio[n]i si accederem, propterea tamen non faterer mittendum esse literis & labori repudiu[m]. Stulte mihi suadere videtur, quod aiunt tantisper supprimenda esse opera dum coefferimus fato. Quis meum defuncti opus emaculabit? Quis addet aut detrahet, vbi postulabit locus? Quis inuertet si oporteat, aut in his recantabit, quam non probabunt populo? Quis cum laruis luertantium calumnias refellet? Ad haec, palam est multos esse ardeliones, qui quum studio laudis immoriantur, neque tamen aliquid dignum laude parturire valeant, instar Horatianae Corniculae plumas suffurantur alienas, ut nescio quod mihi notus, cuius non parco, qui ex aliquot meis qualibuscumque Dialogis frugem sibi fecit, laudem pripuit, & alieni laboris solus gratiam hausit. Quod omnium confessione tam turpe est quam iniquum eos metere, qui semetipsum non fecerunt. Sed ut haec omitamus, certam in specie vocor multa in hoc opere culpata iri, multa fore, quae prodigiosa aut etiam incredibilia hominum videbuntur iudicij. Quae si recta videantur, non pudebit me cum Stefichoro palinodia canere, aut certe incudi reddere. Capita plerumque modicis de rebus adieci, ut de lenonibus, ancillis, abstemijs, Cocis & multis eius farinae. Quod si quis rideat & notet carbone, ad causam meam patrociniu[m] iubebo eos in medium prodire, qui ex minimis itidem rebus scribendi argumenta desumpserunt. Edidit Antonius librum de sua ebrietate. Homerus vnum de laudibus vini, alterum de bello Ranarum. Ephren Syrus de vituperatione risus, Marcio Grecus de Raphano, Pythagoras de bulbis, Diocles de rapo, Phanius phisicus de vrtica. Quod si non arguunt fecisse, nec ascribendum erit vicio, si minimarum rerum quandoque historias collegero. Ne tamen erratis meis vbique patrocinari & fauere videar, vnum est in quo ipse culpam agnosco, quod Graecas historias latinis, latinas barbaris, & oratoria poeticis, passim confudero. Quod a me factum est, non incitia, sed laboris magnitudine, cui quum nequirem superesse, parendum fuit necessitati. Iam satis luctatum est cum maledicis. Nunc superest, ut ad te nostra dirigatur oratio Gaufride literatissime dicamque, quid me mouerit, hanc operis mei praefationem egregio tuo nomini consecrare. Hoc fecit illud literarum & virtutis studium, quo a teneris annis totus prurire coepisti, & conflagrare, doctosque omnes genuina quadam beniuolentia persequi. Existimabam praeterea fore

Historici
in pretio
habiti

Familiares
verbum Sido-
nij Apol-
linaris

Gestorum
Alexandri
magni
scriptores

Pontificum
vitas qui
scripserunt.

bibliothecae
memorabiles.

quidem mo-
dicis reb[us]
opa scrip-
serunt.

præterea fore mihi vituperio, si non reminiscerer, tuę beniuolentię, qua me tyrunculū, & in primis literis collegam tuum supra fidem amabas, idque adeo, vt cæteros omnes condiscipulos præ me vno nihili faceres. Vbi cumque tibi occurrebam, nūquā sine risu me alloquebaris. Dextram (quod dici solet) a tertio vsque iugere mihi porrigebas, magnū & euidentis tui candoris/tuęque amicitię argumētum. Præterea, Blafius Madronetus Securiacus, tuus cliens/bonarum literarum audivissimus helluo (vt de Vticensi Catone scribit Cicero) nominis tui præco assiduus, non desisteat quotidie me præfente, multa de virtutibus tuis/multa de literarum & literatorum amore, immodice prædicare, meiq; amorem indies tibi crescere affirmabat iuramēto. Quo ductus argumēto docere volui me nō esse ex eorū grege, qui beneficium nunquam agnoscunt, & apud quos interit statim gratia. Quod famuli tui minus, tam syncera fronte accipies, quam beniuolo datur animo. Vale homo perpaucorum hominum, clarissimeque virtutis & literaturę. Et scribendum in calce huius operis tuo nomini Epigramma expectes aliquantisper.

Clacobi albi Tetraſtichon de Rauisio Textore.

P Elignum Nasone tumet, Verona Catullo.
Seque nouo mordax Epigrammate Bilbilis effert.
Andes Virgilio Iuuenale superbit Aquinum,
Corduba Lucano, TEXTORE Navarra triumphat.

QUI VARIIS MODIS MORTEM SIBI CONSCIVERUNT, AVT SE

alijs commiserunt occidendos.

1	L Vcretia.	35	Marſus Labeo	67	Demosthenes
2	Lucretius	36	Gordianus ſenior	68	Eratosthenes
3	Brutus	37	Galerius imperator	69	Menippus phīſ
4	Porcia	38	Valerius	70	Mithridates
5	Cassius	39	Papyrius	71	Monyma
6	M. Antonius		Canuſia		Veronica
7	Cleopatra	40	P. Catienus	72	Statyra
8	Naara	41	M. Lollius		Roxana
	Charmione	42	C. Proculius	73	Critolaus
9	Cato	43	Catulus luſtaciſ	74	Nicias
10	Carbo	44	Mneſter	75	Homerus
11	P. Crassus	45	Portius Iatro	76	Othryades
12	Licinius crassus	46	Labienus	77	Pontius pylatus
13	Cl. Regilianus	47	Meſſala coruinus	78	Themistocles
14	Cor. Merula	48	Longinus	79	Mydas
15	Dolobella	49	Adrianus imperator	80	Publius Terentius
16	Fl. Fimbria	50	Sabina imperatrix	81	Theoxena
17	Licinius macer	51	Florianus imperator	82	Democles
18	Silanus manlij	52	Iulianus imperator	83	Bubalus
19	L. Silanus	53	Diocletianus imper.	84	Cleantes
20	C. Marius iunior	54	Magnentius		Chriſippus
21	Gn. Norbanus		Decentius		Zeno
22	Oppia veſtalis	55	Cecina	85	Cambyſes magus
23	M. plautius	56	Empedocles		Zari magus
24	Pomponius atticus	57	Sardanapalus	86	Sefoſtris
25	Taurea iubellius	58	Lycambes	87	Decebalus
26	Fannius Cepio		Neobole	88	Anaxagoras
27	Aria	59	Iudas	89	Ecelinus
28	Festus	60	Cleombrotus	90	Petrus de vineis
29	Cor. Gallus	61	Annibal	91	Iuba Rex
30	Syllius Italicus	62	Aſdrubal	92	Anchurus
31	Sophonía	63	Ariſtarchus		Curtius
32	Nero	64	Calanus indus	93	Cyane
33	Otho	65	Cleomenes	94	Aemilius
34	Petreius	66	Dinocrates	95	Callirhoe